

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 38. Quæstio de azymis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

Sæcul. XIII.
A.C. 1234.

§. XXXVIII.

Quæstio de azymis.

29. Apr.

Tum Nuncii dixerunt: *Vestrum nobis scriptum tradidistis, quod hæresin continet. Sed quia erroris defensio est, quæ hæreticum facit, scire volumus, an illum per ignorantiam, aut vero ex malitia in medium attuleritis?* Et cum Judices non habeamus, agite, consulamus veteris ac novae legis libros & Patres! Quæsitis libris, inter omnes assidentes Sacrum Codicem inventum non esse mirati Nuncii quærebat e Græcis, cur affererent, Dominum nostrum panem fermentatum in corpus suum convertisse? Respondebant: *Quia in Evangelio legimus, eum sumpfisse ἄρτον.* ἄρτος vero significat panem perfectum, panem fermentatum. Nuncii rogabant, an ἄρτος panem fermentatum semper denotaret? Semper, reponebant Græci, quando solum est: sed interdum vox AZYMUS ei jungitur, sicut MORTUUS vici homo, dum dicitur homo mortuus. Nuncii urgebant: num ἄρτος solum positum semper panem fermentatum indicat? Non, subjungebant Græci: sed tunc, cum proprie sumitur. Nam quandoque imprie pro azymo accipitur. Ergo ἄρτον inferebant Nuncii, promiscue panem significat, & Evangelium nobis æque ac vobis favet.

Matth.

XXVI. 26.

favet. In Levitico, ubi de sacrificio pacifico agitur, ægros pani fermentato & azy-
mo applicatur: id nomen proin tanquam genus utriusque speciei sine discriminē con-
venit: & quod consequitur, vestra distin-
ctio sensus proprii & improprii nulla est.

Sæcul.XIII.
A.C.1234.

29. Apr.

Levit.VII.

12. 13.

Nos e contrario per Evangelium demonstramus, Dominum nostrum panem azymum in suum convertisse corpus. Nam Matth. 26. S. Matthæus dicit, primo die azymorum illum a discipulis fuisse interrogatum, ubi nam Pascha sibi parari vellet? Jam edite, quisnam fuerit hic primus azymorum dies? Erat primus dies ante azymos, reponebant Græci, explicationem S. Chrysostomi sequentes. At Nuncii pergebant: homil. 81. in S. Chrysostomus hoc loco ita dicit: Discipuli venerunt ad JESUM pridie azymorum vesperi, quo agnus Paschatis immolabatur. Igitur illa vespера jam pertinebat ad Paschatis & azymorum tempus, quo durante Iudæis nec fermentum, nec panem fermentatum in domibus suis habere licebat, ut in Exodo legitur. Christus proin Pascha suum in pane azymo celebravit: nam legem usque ad finem vitæ suæ observabat, Chrys. ibid. ut SS. Chrysostomus ac Epiphanius loquuntur. Itaque panem azymum in corpus convertit suum. Jam vos affirmatis, in istud hæc 30.n.22. non nisi panem ab illo adhibitum converti & hæres. 42. posse: unde sequeretur, vos in idem convertere haud posse panem fermentatum, quod nos

Exod. XII.
15.

ibid.

hom. 81. &

hom. 82. ad

v.26. Epiph.

refut. 61.

Sæcul.XIII. tamen non afferimus. Verum quia Nun-
A. C. 1234. cii libros præ manibus non habebant,

29. Apr. Græci hæc Patrum testimonia non agno-
Joann. scentes, illis Evangelium S. Joannis op-
XVIII. 28. ponebant, dicentis: Judæi *non introi-
runt in prætorium, ut non contaminarentur,
sed ut manducarent Pascha.* Nuncii respon-
debant: *Non est credendum, S. Joannem
Evangelistis reliquis contradixisse: Pascha-
tis cibos Pascha vocavit, ut in prisca lege
appellatos legimus: ac Hebræi decimo qui-
to Luncæ sic loquebantur.*

Jam adulta nocte Imperator conser-
nit, ut colloquii finis fieret. Cum nullum
tertia Aprilis Dominica & triduo sequen-
te fuisset habitum, Nuncii, quid Græci
expectarent, ignari sibi abeundi copiam
ab Imperatore peti curabant. Sed iste
misit, qui videret, an nulla pacis Roma-
nam inter ac Græcam Ecclesiam recon-
ciliandæ ratio inveniri posset? Illum ad
hominem Nuncii, *Scimus*, inquietabant,
*quid respondere nos Imperatori oporteat,
dum ei præsentes erimus.* Itaque postero
die in palatium vocatis dixit: *Quando
Reges aut Principes de quadam urbe vel
provincia controversiam habent, pacis con-
ficiendæ gratia quivis de jure suo aliquid
concedere solet. Idem vestræ nostræque
Ecclesiæ agendum mihi videtur. Duo vos
inter ac nos dissidia sunt, alterum de Proces-
sione Spiritus Sancti, de Eucharistia alterum.*

Si

*Si pacem cupitis, in alterutro nobis ce-
Sæcul. XIII.
dite! Approbabimus & colemus Sanctum A.C. 1234.*

*Sacramentum vestrum: Symbolum vestrum
arbitrio nostro relinquere! hoc recitate, ut
nos, reciso additamento vestro, quia offen-
sioni nobis est! Nuncii reponebant: Scito,
Papam & Romanam Ecclesiam ne u-
num quidem iota de fide sua & de Symbolo
nostro dempturos esse! Quomodo igitur,
subjicit Imperator, constituere pacem pote-
rimus? Ad quem illi: Si pacis consilium
vultis, habete! Firmiter credere debetis ac
docere populum, quod panis azymus ut fer-
mentatus in corpus Domini Nostri con-
verti possit, & quod Spiritus Sanctus a Fi-
lio sicut a Patre procedat: Sed Papa vos
invitos non adiget, ut hoc in Symbolo ve-
stro canatis: omnes vero libri huic dupli-
ci vel alterutri doctrinæ contrarii dammandi
vobis sunt & comburendi. Imperator hoc
responso gravissime commotus, nullam, a-
jebat, nullam pacis viam cerno. Convo-
catis proin Præfulibus illorum dicta in-
dicavit, quibus exasperati eosdem arte
aliqua in ruborem dare cogitabant.*

Dies Mercurii tertiae post Pascha heb-
domadis Maji decimus erat, quo Nuncii *Majt.*
monebantur, ut postera luce ultimæ con-*Vading.*
cili sessioni adessent, & amicus utrimque 1233. n. 21.
discensus fieret. Cum in ædium Patriar- *to. XI. conc.*
chæ grandi quadam aula plebis agmine *p. 464.*
plena januis apertis confessum celebrari

N 4 cerne-

Sæcul. XIII. cernerent, ac confesdissent, ille dicebat:
A.C. 1234. *Quamdiu pacem sperabamus, omnia amori*

II. Maji.

*officia vobis exhibuimus: nunc spe nostra de-
stitutis placidas præbete aures! & hæc sola
dies negotio finem imponet. Addidit: Ec-
clesiæ Romance fidem nobis scriptam tradi-
disiis: legimus eam, & in provinciis nostris
promulgari curabimus. Sed quoniam no-
bis ignota est, volumus, ut omnes eam au-
diant: num contenti estis? Sumus, ajebant
Nuncii: & optamus, ut vobiscum omnis ad
ortum regio Ecclesiæ Romance fidem co-
gnoscatur & sequatur.*

Tum Græcorum quidam medio in
confessu assurgens e grandi papyro Nun-
ciorum fidei professionem legit sed cum
mutatione aliqua, quam refutabant. In-
erant enim expressiones, quas Græci non
intellexerant. Finita lectione isti pro
opinione sua quædam Patrum testimonia
adducebant, & primum quidem S. Da-
masi Papæ dicentis: *Quisquis non credit,
Spiritum Sanctum proprie a Patre proce-
dere, anathema sit!* Nuncii repetito hoc a-
nathemate, *Nos credimus etiam,* inquie-
*bant, secundum S. Cyrillum, quod Spiritus
Sanctus a Filio proprie procedat, & hoc
non credentem anathemate percutimus.*
Deinde Græci hoc S. Basiliī dictum pro-
ferebant, quod Spiritus Sanctus a Patre,
& non aliunde procedat: id quod Nun-
cii libenter concedebant, cum a nulla
alii

alia substantia procedat. Denique Græci plures alios Patrum locos afferebant: Sæcul. XIII.
A.C. 1234.
sed hi contra eosdem maximopere pugnare Latinis videbantur. Cernens igitur Patriarcha, nihil effectum esse, denti tumultum populo manu & voce silentium indixit. Nuncii hoc eum ad concitandam contra ipsos plebem usurum rati, eundem prævenerunt, & populum videntes attentissimum dicebant: *An non creditis, Spiritum Sanctum a Filio procedere?* Patriarcha respondit: *Nos credimus, eum non procedere a Filio.* At S. Cyrillus, regerebant Nuncii, dum tertio concilio præsidebat, omnes, qui hoc non credunt, anathemate perculit. *Insuper asseveratis, panem azymum in Christi corpus converti non posse: id quod haeresis est.* *Vos itaque tanquam hæreticos, & a recte credentium communione seclusos relinquimus.* Post hæc verba a concilio abeuntibus Græci inclamabant: *Vos potius, vos estis hæretici.*

Nuncii statuerunt eo die nihil cibi prius sumere, quam ipsis Imperator demigrandi copiam fecisset. Fecit, sed mæsto vultu, quasi afflictus acerbo partium discessu.

§. XXXIX.

Nunciorum reditus.

Ergo die Sabbathi 13. Maii Nymphæa 13. Maii.

N 5 mane